

Evi

praat met paarden

Nicolle Christiaanse

Illustraties: Melanie Broekhoven

kluitman

Nur 282/Wog1801

Bisac JUV002130

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXVIII Tekst: Nicolle Christiaanse

© MMXVIII Illustraties: Melanie Broekhoven

Omslagontwerp: Oranje Vormgevers

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

1

De laatste keer

‘Evi, ik ben zo blij dat je er vandaag nog bij bent,’ zegt Julie. Ze neemt het halstertouw van Evi over.

Haar pony Duchesse gooit haar hoofd omhoog.

Evi reageert niet op Julies opmerking. Ze wil er niet aan denken dat dit de laatste keer is.

‘Je staat te dichtbij,’ wijst ze. Duchesse is een chique merrie en zo gedraagt ze zich ook. Ze houdt er niet van als iemand vlak bij haar hoofd staat.

Julie doet een stapje achteruit. Natuurlijk weet ze precies wat haar pony wel en niet fijn vindt. Omdat ze zo dadelijk haar wedstrijdproef moet rijden, is ze zenuwachtig en dan vergeet ze dat soort dingen.

Evi niet. Voor Evi is hoe de pony’s zich voelen het allerbelangrijkst. Ze slikt. Hoe moet ik verder zonder Duchesse en Marenka? vraagt ze zich af. Er prikken tranen in haar ogen.

Niet aan denken! Resoluut draait Evi zich om en ze loopt de trailer weer in. Marenka, Julies andere pony, staat ongeduldig te wachten. Ze zwiept met haar staart.

‘Ja hoor,’ zegt Evi, ‘jij mag er ook uit. Kom maar.’ Ze klikt het halstertouw vast en de ketting los. Met ongeduldige kleine pasjes stapt Marenka achteruit.

‘De volgende keer moet mijn moeder helpen,’ piept Julie benauwd. ‘Maar zij is lang niet zo handig met de pony’s als jij. Kun je niet mee verhuizen?’

‘Het is niet mijn schuld,’ valt Evi ineens uit. ‘Jullie moeten zo nodig weg.’

Marenka stampt en zwiept opnieuw met haar staart. Ze houdt niet van geschreeuw.

‘Sorry!’ Evi draait weg van Julie en klopt Marenka zachtjes op haar hals. ‘Het is even onbelangrijk. Voor nu telt alleen de wedstrijd.’

De pony’s glanzen en in hun manen zitten perfecte knotjes. Evi is urenlang bezig geweest met borstelen en invlechten. Gisteravond deed ze er extra lang over, want ze wilde niet dat het voorbij zou zijn. Ook dat was de laatste keer. Niet aan denken! Snel vraagt ze: ‘Wie moet er eerst?’

‘Duchesse,’ antwoordt Julie.

Samen leggen ze het roodbruine zadel op Duchesses

rug. Het hoofdstel is gemaakt van dezelfde kleur leer. Met het witte sjabrak erbij ziet de voskleurige pony er prachtig uit.

Julie neemt Duchesse bij de teugels. Ze wil de pony meenemen om los te rijden, maar die wil niet.

Evi geeft een tikje op Duchesses slanke billen. ‘Lopen, dame,’ zegt ze. ‘Je moet aan het werk.’

Duchesse komt met tegenzin in beweging.

Het komt wel goed, weet Evi. Zodra Julie in het zadel zit, krijgt Duchesse er wel zin in.

Op haar gemak tuigt ze daarna Marenka op. De bruine merrie heeft een hoofdstel en zadel van glanzend zwart leer. Op de frontriem zitten strass-steentjes. Voor Evi hoeft dat niet zo, want Marenka is mooi genoeg van zichzelf. Ze heeft die blingbling helemaal niet nodig.

Evi's buurmeisje Julie houdt juist van blingbling en mode. Julie is heel anders dan Evi, daarom gaat het zo goed samen. Ten eerste is Julie zes jaar ouder. Evi is tien, al voelt ze zich minstens twaalf. Julie houdt vooral van dressuur rijden en winnen op wedstrijden. Rijden vindt Evi wel leuk, maar ze doet eigenlijk nóg liever alle andere dingen. Verzorgen, voeren, uitmesten, wandelen, grazen aan de hand, uitstappen; ze vindt het allemaal geweldig.

Duchesse en Marenka zijn van Julie. Evi is elke vrije

minuut bij de buren op stal, maar dat is nu bijna voorbij. Morgen gaan ze verhuizen. Julies ouders Bente en Evert hebben hun droomhuis gevonden, tweehonderd kilometer verderop.

Deze keer heeft Evi te lang doorgedacht. Er rolt een traan over haar wang. Voor ze hem kan wegvegen, voelt ze een zachte ponyneus in haar gezicht. Marenka komt

haar troosten. Die arme pony snapt er niks van.

Evi slaat haar armen om Marenka heen. Even blijft ze zo staan, dan neemt ze de pony mee.

De bak waarin de pony's worden los gereden, is groot

en stoffig. Duchesse zit al onder een laagje fijn zand. Er is weinig meer van te zien dat ze zo mooi glansde.

‘We moeten nog even terug, Marenka,’ zegt Evi.

Uit de poetskist bij de trailer pakt Evi een pluk schapenwol. Ze propt de wol in haar broekzak en gaat weer naar de bak. Julie laat Duchesse net een perfecte overgang naar de draf maken. Wat kan ze toch goed rijden! En wat kan Duchesse toch mooi lopen!

Evi zucht diep. ‘Duchesse en jij zijn de mooiste pony’s die ik ken, Marenka. Jullie winnen vast vandaag.’

Marenka legt haar hoofd tegen Evi’s schouder. Dat doet ze altijd als ze ergens moeten wachten. Eigenlijk is Marenka een drukke, vlugge pony met heel veel energie, maar bij Evi gedraagt ze zich meestal rustig.

Na een kwartiertje worden Julie en Duchesse al geroepen. Evi en Marenka wachten hen op bij de uitgang van de bak.

‘Hou even vast.’ Evi duwt Marenka’s teugels in Julies hand. Met de pluk wol veegt ze snel over Duchesses vacht. De vos glanst alweer.

‘Dank je wel, Evi,’ lacht Julie. ‘Jij denkt ook overal aan.’ Ze geeft Marenka’s teugels terug en gaat rechtop zitten. Ze is er klaar voor.

Ik weet gewoon dat Duchesse beter loopt als ze zich

mooi voelt, denkt Evi. Ze zegt het niet hardop, want dan lacht Julie haar uit. Volgens Julie loopt Duchesse goed als ze gezond is, goed is getraind en goed wordt gereden. Evi denkt dat er meer nodig is.

Van een afstandje kijkt Evi naar de proef. Marenka staat met haar hoofd tegen Evi's schouder te doezelen. Ze bewaart haar energie tot Julie haar overneemt.

Gelukkig is de wedstrijdning gesproeid en is het daar niet zo stoffig. Julies moeder Bente leest de proef voor. Het is een M-dressuurproef met best moeilijke onderdelen. Evi houdt haar adem in bij de eerste overgang naar galop. Duchesse wil dan nog weleens verkeerd aanspringen... Het gaat goed!

Net als de rest van de proef. Duchesse loopt super en Julie maakt geen enkele fout. Wat Evi betreft hebben ze gewonnen.

Julie is ook tevreden en straalt als ze Duchesse de ring uit stuurt. Zodra ze tussen de hekjes uit is, kijkt ze om zich heen.

Evi zwaait. In draf rijdt Julie naar haar toe.

'Knap gedaan, hoor,' zegt Evi en ze klopt Duchesse op haar hals.

'Het ging goed, hè?' Julie zwaait haar heen al over de ponyrug. Met een sprongetje landt ze op de grond. Snel

maakt ze de beugels vier gaatjes korter.

Julie en Evi ruilen van pony.

‘Ga er maar op,’ zegt Julie, ‘dan kun jij uitstappen. Marenka moet al over een half uur. Ik heb maar net genoeg tijd om haar los te rijden.’

‘Zo snel al?’ vraagt Evi.

‘Ja, er zijn een paar deelnemers uitgevallen.’ Julie plant haar voet in de beugel en zet af. Met een sierlijke boog zwaait ze in het zadel.

Evi heeft meer moeite met opstijgen. Ze is kleiner en rijdt niet zo vaak. En als ze rijdt, pakt ze meestal een krukje om op te stappen. Ze heeft een keer gelezen dat dat beter is voor de rug van de pony.

Na drie keer huppen zet Evi af. Ze trekt zich het laatste stukje aan haar armen omhoog. ‘Sorry, Duchesse,’ mompelt ze. Niet zachtjes genoeg, want Julie heeft het gehoord.

‘Die paar kilootjes van jou maakt Duchesse niks uit, hoor,’ lacht Julie. ‘Kom op.’

Naast elkaar rijden ze naar de stoffige zandbak. Eerst stappen ze samen een rondje. Daarna zet Julie Marenka aan het werk. De pony verandert helemaal: haar oortjes gaan naar voren en haar neusgaten staan wijd open. Ze buigt haar hals en haar achterhand zakt. Als haar spieren

opwarmen, gaat ze steeds meer dansen. Marenka is veel ouder en verder doorgerezen dan Duchesse. Op wedstrijden loopt ze op Z-niveau en thuis oefent ze nog moeilijkere dingen.

Ondertussen stapt Evi rustige rondjes met Duchesse. Ze blijven van de hoefslag af en letten goed op dat ze niemand in de weg rijden. Evi geniet ervan en tegelijkertijd geeft het haar een naar gevoel. Het is de allerlaatste keer dat ze op Duchesse zit.

2

Evi begrijpt de pony's

Net als Duchesse loopt Marenka super. Het lijkt wel of ze extra haar best doet, zodat Evi goede herinneringen zal hebben. Julie stapt Marenka zelf uit. Ze durft het niet aan Evi over te laten, omdat de pony nogal heftig kan reageren. Dan schrikt ze bijvoorbeeld van een papiertje en probeert ervandoor te gaan. Bij Julie lukt dat niet, maar Evi is niet zo'n ervaren ruiter. Zolang Evi ernaast staat, kan ze alles met Marenka, maar rijden is iets heel anders.

Evi brengt Duchesse alvast naar de trailer. Daar wisselt ze het hoofdstel om voor een halster en haalt ze het zadel eraf. Vervolgens legt ze de zweetdeken op. Thuis gaat ze Duchesse nog lekker borstelen, maar voorlopig moet de pony het hiermee doen.

Evi zet de vos in de trailer. Meteen begint Duchesse te eten van het hooi dat in een net voor haar neus hangt.

Even later komen Julie en Marenka terug. De bruine pony loopt te dribbelen. Evi kan zien dat Julie moeite heeft om haar bij zich te houden.

‘Marenka wil naar jou toe,’ lacht Julie. ‘Ze is dol op jou.’

‘Ja hoor.’ Evi lacht ook. ‘Maar ze wil nog liever naar Duchesse. Die twee zijn echte maatjes.’

Samen tuigen ze Marenka af.

Net als de deken erop ligt, wijst Julie naar een jongen op een witte pony. ‘O, daar is Bink! Ik ga nog even afscheid van hem nemen. Je kunt het ook wel alleen toch, Evi?’

‘Tuurlijk,’ zegt Evi. Ze is juist graag alleen met de pony’s.

Bink... Evi dacht eerst dat het zijn bijnaam was, maar hij heet echt zo. Bink zwaait zijn linkerbeen naar voren, over de nek van zijn pony heen. Hij wil stoer doen, maar daar is zijn pony niet blij mee. Perry briest boos, hij gooit zijn hoofd in de lucht en gaat ervandoor.

Met een plof komt Bink op de grond neer. Hij heeft geluk en valt niet om, maar het ziet er niet echt stoer uit.

Perry galoppeert tussen de trailers door. Zijn teugels en beugels zwaaien om hem heen.

Dadelijk blijft hij nog ergens achter hangen, denkt Evi. Dan kan hij zich lelijk verwonden.

‘Pak hem,’ roept Bink, ‘voor hij zijn tuig kapottrekt!’

Evi is al onderweg. Ze rent tussen twee auto's door en om een trailer heen. Het schimmeltje komt recht op haar af. Met haar voeten stevig op de grond maakt Evi zich groot. Ze spreidt haar armen en zegt: 'Hooooo, Perry. Kom maar, ik zal je helpen.'

Perry gaat over in stap. Met zijn neus bijna tegen Evi's buik stopt hij. Snel pakt Evi zijn teugels.

Bink en Julie komen om de trailer heen gerend.

'Zie je wel.' Julie wijst naar Evi. 'Ze heeft hem al gevangen. Zij kan alles met pony's.'

'Dank je wel,' zegt Bink. 'Gelukkig is er niks ergs gebeurd.' Hij steekt zijn hand uit om de teugels over te nemen.

Evi houdt de teugels nog even vast. 'Je moet niet zo afstappen,' zegt ze. 'Dat vindt Perry echt heel vervelend.'

Verbaasd haalt Bink zijn schouders op. 'Hoe weet jij dat nou? Ik doe het zo vaak en het gaat altijd goed.'

'Bijna altijd,' verbetert Julie hem. Bink grijnst een beetje dommig.

'Toch vindt hij het vervelend,' houdt Evi vol. 'Als je Perry een plezier wilt doen, kun je er beter mee stoppen.'

Nu kijkt Bink nog verbaasder.

'Luister maar naar Evi,' zegt Julie. 'Niemand begrijpt pony's beter dan zij.'

‘Oké,’ geeft Bink toe. ‘Ik zal voortaan gewoon afstapen.’

Evi laat de teugels los. Ze hoopt dat Bink woord houdt. In elk geval heeft zij haar best gedaan. Nu kan ze beter teruggaan naar Marenka, want die staat nog naast de trailer.

‘Bedankt,’ hoort Evi Bink achter zich roepen. Ze steekt haar hand in de lucht om te laten weten dat ze het heeft gehoord.

Gelukkig staat Marenka nog te wachten. Het had niet lang meer moeten duren, want de pony heeft haar halstertouw bijna losgetrokken. Evi haalt het touw tussen Marenka’s tanden uit.

‘Sorry, er kwam even iets tussen,’ verontschuldigt ze zich. ‘Kom maar, je mag in de trailer.’

Evi zet Marenka vast en gaat voor in de trailer op de grond zitten. Duchesse kauwt rustig op het hooi en Evi geniet van het geluid van de malende kiezen. Marenka tilt haar hoofd hoog op. Ze houdt alles wat buiten gebeurt in de gaten.

Zachtjes begint Evi te neuriën. Langzaam ontspant Marenka en ze laat haar hoofd zakken. Evi voelt de warme adem door haar haren strijken. Zo kan ze uren blijven zitten.

Het worden vijf minuten. Dan staan Julie, Bink en Perry onder aan de klep. Marenka's hoofd vliegt omhoog. Gelukkig is de trailer hoog genoeg voor een paard, anders had ze haar hoofd gestoten.

'Balen hè, Evi,' zegt Bink, 'dat Julie gaat verhuizen.'

'Ja,' antwoordt Evi. 'Mega erg.' Ze staat op en loopt tussen de pony's door de trailer af.

'Heb je al een andere pony gevonden om voor te zorgen?' vraagt Bink.

Daar had Evi nog niet eens aan gedacht! 'Nee,' zegt ze.

'Misschien kan je mij helpen?'

Evi zet grote ogen op. Die vraag had ze echt niet verwacht. Bink heeft meerdere pony's. Schimmeltje Perry, een jonge bonte pony en een donkerbruine. Zowel Perry, als de bruine zijn Z-pony's. De bonte is pas ingereden en loopt nog L. Ze aait Perry over zijn neus.

Voor Evi antwoord kan geven, zegt Julie: 'Jij woont te ver weg, Bink. Evi is pas tien, ze kan echt niet elke dag vijftientig kilometer op en neer fietsen.'

'Jammer,' zegt Bink. 'Was je maar zestien. Met de brommer zou het prima kunnen.'

Evi slaat haar armen om Perry's witte hals. Ze heeft de laatste tijd alleen maar pech.

Bink klopt haar op haar rug. 'Kop op. Je vindt wel een